

عنوان مقاله:

بررسی استفاده از روش جداسازی پایه ای در مقاوم سازی بناهای تاریخی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی مقاوم سازی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی کمک - دانشیار بخش عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

سیدمجید سبزیوشان - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران

خلاصه مقاله:

روش های مختلف و متعددی برای مرمت و بهسازی آثار تاریخی با هدف بالا بردن کارایی آنها در برابر حوادث گوناگون مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته است. از این میان روش جداسازی پایه ای برای مقاوم سازی این قبیل ساختمان ها، دارای اعتبار خاصی می باشد، چرا که در این روش با کمترین صدمه و تغییری در معماری بنا و همچنین عدم جلوگیری از کارایی آن، می توان خسارات ناشی از زلزله و سایر تحریکات استاتیکی و دینامیکی را تا حد قابل قبولی کاهش داد. در این تحقیق، با در نظر گرفتن زلزله خیز بودن اکثر مناطق ایران و کثرت آثار با ارزش موجود در این مناطق، تجربیات سایر کشورها در زمینه مرمت و مقاوم سازی آثار تاریخی با استفاده از جداسازها بررسی گردیده و سپس آئین نامه ها و سایر ضوابط اجرایی مرتبط با این روش توضیح داده شده و در نهایت کاربرد این روش در مورد آثار تاریخی ایران مورد مطالعه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

آثار تاریخی، مقاوم سازی، جداسازی پایه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/55839>

